

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:32
מוצאי שב"ק.....7:00
שיעורים כסדרן
נ"ד.....איוב ל"ח-ל"ט
בבלי.....חולין צ"ה
ירושלמי.....שביעית כ"ז
תוספתא.....פאה פרק ד'
רמב"ם.....פסולי המוקדשין י"ט

שעה 8, גליון 25 (385)

פרשת ויקהל, שבת שקלים, עברכים חודש אדר ב', כ"ה אדר-א', שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

משנכנס אדר

ווען עס קומט חודש אדר, הייבט מען שוין אן צו שפירן די ליכטיגקייט פון דעם יום טוב פורים, אין ירושלמי (יש מסכת מגילה) ווערט געברענגט, אז אין גאנץ חודש אדר קען מען ליינען די מגילה, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (או"ח תרפ"ח, ז) אז ווער עס פארט ארויס אויף א ווייטע וועג און ער קען נישט ווארטן ביז פורים, און ער קען נישט מיטנעמען א מגילה, קען ער שוין ליינען די מגילה פון אנהויב חודש אדר, זעט מען פון דעם אז גלייך אין אנהויב חודש אדר, איז שוין דא די ליכטיגקייט פון פורים.

דערפאר זאגן חז"ל (תענית כ"ו) "משנכנס אדר מרבין בשמחה", גלייך ווען מען טרעט אריין אין חדש אדר דארף מען פארמערן צו זיין פרייליך, און חז"ל זענען מדויק "מרבין" - מען דארף "פארמערן" מיט שמחה, ווייל באַמַת האט אונז דער רבי געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה "תמיד", א גאנץ יאר דארף מען אויף זיין פרייליך; נאר חודש אדר דארף מען נאך מער פארמערן צו זיין פרייליך, און טון אלעס וואס מען קען צו זיין פרייליך.

משנכנס אדר מרבין בשמחה

און דערפאר פירט מען זיך אז ווען עס קומט חודש אדר, הענגט מען אויף גרויסע טאוולען "משנכנס אדר מרבין בשמחה", צו דערמאנען פאר יעדן איינעם אז מען זאל געדענקן צו זיין זייער פרייליך, און טון אלע פעולות צו זיין פרייליך, און <<<<<<

א גוט ווארט

דער רבי זאגט: די וועלט איז א שְמַאלֶע בְּרִיק, "וְהַכֶּלֶל וְהַעֲקָר הוּא לֹא לְהַתְפַּחֵד", דער עיקר איז מען זאל נישט מורא האבן (ליקוטי מוה"ר חלק א', סימן מח). מוהרא"ש זאגט, ווען מען גייט אויף א שְמַאלֶע בְּרִיק דארף מען האבן א צוים פון בייַדע זייטן, וואס זענען די צוויי צוימען וואס מען דארף האבן דורך צו גיין די וועלט בשלום? איינס איז 'שְמַחָה' און איינס איז 'הַתְבוּדָדוּת'; אז מען האט די צוויי זאכן קען מען אריבער גיין דעם שְמַאלֶסטן בְּרִיק און קיין שום פחד.

(עצתו אמת, פי' ונקחל תשע"ט)

פרשת השבוע

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'. לכאורה דארף מען פארשטיין פארנואם פונקט די פרשה איז געווארן געווארן "בהקהל" - מען האט צוזאם גענומען אלע אידן אינאיינעם.

דער פסוק זאגט ווייטער, אלה הדברים אשר צוה ה' "לעשות" אתם, דאס זענען די זאכן וואס דער אייבערשטער האט געהייסן אז מען זאל "טון", און דערנאך שטייט די מצוה אז מען מאך "נישט" מוין קיין מלאכה שבת קודש, לכאורה איז שווער דאס איז נישט א זאך וואס מען דארף טון; נאר פארקערט, א זאך וואס מען זאל נישט טון.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ל"ט) אז דער תכלית איז דער ציל פארנוואס דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט איז נאר אז מען זאל קענען און וויסן פונעם אייבערשטן. יעדע זאך וואס דער אייבערשטער האט באשאפן אויף דער וועלט, ווען מען וועט אריינבראכטן אין דעם וועט מען זען די וואונדער וואס דער אייבערשטער האט אריינגעלייגט דערין, און דאס וועט ברענגן דעם מענטש צו זעהן די גרויסקייט פון באשעפער.

און דאס איז די גרויסקייט פונעם שבת קודש, וואס דאן ריט מען זיך אפ און מען קען אריינבראכטן און זעהן די גפלאות הבורא וואס ליגט אין יעדע זאך. און ווען משיח וועט קומען וועט זיין "יום שְכַלּו שְבַת" מען וועט זען אפן און קלאר אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, און אז אין יעדע זאך איז פארהאלטן דער באשעפער.

נישט יעדער מענטש קען אבער אזוי שטארק אריינבראכטן און זען דעם אייבערשטן אין יעדע זאך. דעריבער דארף מען אסאך בעסן דעם אייבערשטן אז מען זאל גיין צו א גרויסן צדיק וואס ער קען זיך אראפלאזן און מסביר זיין אפילו פאר פשוטע מענטשן אז זיי זאלן אויך שפירן דעם אייבערשטן. זיי זאלן אויך זען דעם אייבערשטן וואס איז פארהאלטן אין יעדע זאך אין די וועלט.

און דאס איז געווען די מעלה פון משה רבינו וואס ער האט געהאט דעם גרויסן פח אז ער האט געקענט מאכן אז אפילו דער גידעריגסטער מענטש זאל אויך זען דעם אייבערשטן, אזוי ווי חז"ל זאגן ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל. משה רבינו האט געהאט אזא פח אז ער האט געקענט מאכן אז אפילו די שפחות, די פשוטסטע מענטשן, זאלן אויך זען און שפירן דעם אייבערשטן. און מיר דארפן בעסן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אויך האבן אזא גרויסן מנהיג וואס זאל דאס קענען אריינברענגען אין אונז.

דאס זאגט דער פסוק, ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, דאס איז געווען א טאג נאך יום כיפור ווען דער אייבערשטער האט מוחל געווען די אידן אויפן חטא העגל, דאן האט משה רבינו צוזאם גענומען אלע אידן צו זיך, ער האט געוואלט אריינברענגען אין זיי אז זיי זאלן זיין זאגט צום אייבערשטן, און דאס קען נאר געשען ווען די אידן וועלן זיך צוזאם געמען צום גרויסן צדיק משה רבינו, ער זאל דאס אריינברענגען אין זיי.

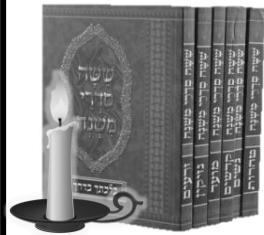
און די ערשטע הקדמה האט ער זיי געזאגט, אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם, אפילו אין די ארבעט פון די גאנצע וואך, ששת ימים תעשה מלאכה, יעדע זאך וואס מען ארבעט א גאנצע וואך, וואס מען טוט א גאנצע וואך, דארף מען אין דעם טרעפן דעם אייבערשטן. און ווי אזוי טוט מען דאס? דורך וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה', שבת ווען מען ריט זיך אפ, דאן איז די ריכטיגע צייט אריינצובראכטן, און צו זען אז אפילו דאס וואס מען טוט די גאנצע וואך ווען מען איז פארזאגט און פארפלאגט, מען האט נישט קיין צייט און געדולד צו טראכטן, אין די אלע זאכן איז אויך פארהאלטן דער אייבערשטער.

וואויל איז דעם מענטש וואס ער טוט צום אייבערשטן, און געדענקט שטענדיג אז דער אייבערשטער איז איבעראל אין יעדע זאך.

(הנהגות ליל שב"ק פרשת ויקהל תשס"ה לפ"ק)

שאלות ותשובות ברסלב

קען מען לערנען משניות פאר עטליכע נשמות אויפאמאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים וכו' וואס זענען באַקמט מחנה נפשות, בפרט אין די היינטיגע דורות, חזקו ואמצו אין די הייליגע ארבעט. מיין שאלה איז אז איך לערן משניות לעילוי נשמות פארשידענע ידידים און משפחה, זיידעס און באפעס, איז די שאלה אויב מ'קען לערנען פאר עטליכע נשמות אויף איין מאל, דהיינו איך זאג הרינו לומד לעילוי נשמת דעם און לעילוי נשמת זענעם, און אזוי ווייטער.

א גרויסן יישר כח נאכאמאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת תצוה, ח' אדר א', שנת תשע"ט לפ"ק קטן

לכבוד... גרו יאיר.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס לערנען משניות טוט פאר די נשמה; עס ווערט געברענגט (מדרש פליפות אות אלהי, סוף ענף "אפוד") אז אַשר בן יעקב זיצט ביים טיר פון גיהנום און ווער עס האט געלערנט משניות, אָדער מען לערנט פאר אים משניות לאַזט ער נישט אַריין אין גיהנום; דער חיד"א טייטשט מיט דעם דער פסוק (בראשית מט, כ): "מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמּוֹ", 'שְׁמֹנָה' איז די אותיות 'משנה', ווען 'אשר' זעט אז א מענטש האט געלערנט 'משנה', "והוא יתן מעדני מלך", געבט ער אים גן עדן; אזוי אויך נעמט משניות ארויס די נשמה פון אלע קליפות.

זייער גוט טוט אז דו לערנסט משניות לעילוי נשמת; דו דערמאנסט מיר א מעשה וואס מוה"ראש פלעגט דערציילן. עס איז געווען א תלמיד היכל הקודש וואס פלעגט יעדן טאג זאגן ח"י פרקים משניות און דער משגיח פון ישיבה פלעגט אים פסדן פֿרעגן: "וואס, דו לערנסט משניות?" און פֿדאי צו באהאלטן זיין התקרבות אז מען זאל אים נישט ארויס ווארפן פון ישיבה וכו' פלעגט ער ענטפערן פאר'ן משגיח: "יא, איך לערן משניות. איך האב זיך אונטער גענומען צו לערנען משניות פאר א נשמה וכו'"; אזוי איז אַרבעט א שטיק צייט, אָבער ווען דער משגיח האט געזען אז דער בחור לערנט משניות יעדע נאכט פאר גייט שלאָפן שוין באלד א גאַנצע יאר האט ער פֿאַרשטאַנען אז עפעס שטימט נישט דא, האט ער געפֿרעגט דעם בחור: "זאג מיר דעם נאמען פון די נשמה פאר וועם דו לערנסט משניות", האט דער בחור געענטפערט: "פאר מיין אייגענע נשמה, איך וויל זיך מתקן זיין". ווען ער האט געזען אז דער משגיח פֿאַרשטייט נישט וואס ער זאָגט, האט ער בחור געגעבן צו פֿאַרשטיין פֿאַר'ן משגיח: "איך מוה שטארבן אז מען זאל מיר מתקן זיין? איך וויל שוין עטצ ארויס נעמען מיין נשמה פון שאל תחתית... ווען דער משגיח האט געהערט די פשוטע אמת'ע ווערטרע פון דעם בחור האט ער אים געלאָזט ווייטער ממש'ן זיין מיט זיין לימוד ח"י פרקים משניות.

זיי ווייטער ממש'ן מיט'ן לערנען משניות; דאס וועט פֿאַררעכטן סיי דיין נשמה און אזוי אויך די נשמות פון אלע דייענע זיידעס און באפעס וכו'. עס ווערט געברענגט פון צדיקים (ענין פסוק מל סופר על ששה סדרי משנה, חלק ב) אז אפילו אויב מען איז נישט מזכיר די נעמען פון די זיידעס און באפעס ווערן זיי אלע פֿאַררעכטן ווען זייער קינד אָדער אייניקל לערנט און טוט גוטע מעשים, עס ווערט נישט אַראָפּגעוועקנט פון קיינעם קיין חלק פון די שָׁכר; אַנזעע מח איז באַגעגענט דערפֿאַר פֿאַרשטייט מען דאס נישט, אָבער אויבן אין הימל איז אלעס רחמינות, דאָרט נעמען אלע נשמות גלייך שָׁכר פון די מצות און מעשים טובים וואס מען טוט פאר זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן העלחה אין אלע ענינים.

די איבריגע פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 2858-334-646

מיט דעם וואס מען איז פֿרייליך דעם חודש, איז מען מיט דעם ממש'ן אלע גוטע השפעות וואס קומט אַראָפּ אין די טעג. די גמרא זאָגט (ביצה ט"ו): "הרוצה שיתקלמו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה'", בפשטות מיינט עס אז ווער עס וויל אז זיינע פעלדער זאלן גוט וואקסן, זאל ער איינפלאַנצן א געוויסע גראז וואס הייסט "אדר"; דאס איז אָבער אויך מרמז אויף דעם וואס דער רבי זאָגט (ספר המדות, שמחה, ח"ב, א) "מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פֿרייליך וועט מצליח זיין אין אלעס. און דערפֿאַר זאָגן די חז"ל "הרוצה שיתקלמו נכסיו", ווען איינער וויל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות, "יטע בהן אדר", זאל ער ביי זיך איינפלאַנצן די מדת השמחה פון חודש אדר, און די שמחה וועט אים באַגלייטן און העלפֿן אז ער זאל שטענדיג מצליח זיין.

ווי אזוי קען מען וויסן אויב מען איז פֿרייליך?

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז טאקע פֿרייליך? ווען די שמחה גייסט זיך איבער, און מען מאַכט פֿרייליך אויף אַנדערע אידן, דעמאלט ווייסט מען אז מען איז באַקמט פֿרייליך.

און דערפֿאַר זעט מען אז די מצות פון חודש אדר זענען פול מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פֿרייליך וועט ער טון צדקה וחסד מיט אַנדערע, צו מאַכן פֿרייליך אַנדערע אידן אויך.

עס הייבט זיך אן מיט שבת שקלים, וואס מען רופט שוין אויס צו געבן שקלים, צו געבן צדקה, און דערנאָך ערב פורים פֿירט מען זיך צו געבן מחצית השקל פאר צדקה, און דערנאָך פורים אליינס איז דאָך פיל נאר מיט צדקה וחסד; משלוח מנות, מתנות לאבינונים, סעודת פורים מיט די משפחה און פֿריינד, און אויך פון פורים וואס איז דרייסיג טעג פאר דער יום טוב פסח, הייבט מען שוין צוזאם נעמען קמחא דפסחא פאר אַרמעלייט אויף פסח; קומט אויס אז גאַנץ חודש אדר איז פֿאַרבינדען מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פֿרייליך, וויל ער אויך מאַכן פֿרייליך אַנדערע מיט צדקה וחסד.

תשובה מיט שמחה

אזוי ווי חדש אלול איז א חודש וואס גיט טוט תשובה מיראָה, מען האט מוֹרָא פונעם יום הדין ראש השנה, און מען גרייט זיך צו א גאַנצע חודש מיט תשובה און מעשים טובים צו קענען זוכה זיין בדין, דער אייבערשטער זאל אַנשרייבן ראש השנה א גוט געבענטשט יאר.

אזוי אויך איז דער חודש אדר א חודש וואס מען טוט תשובה, אָבער יעצט איז עס תשובה מאַהבָה און מיט שמחה, און מיט דעם גרייט מען זיך צו צום חודש ניסן וואס איז דער חודש הגאָלה, בניסן עתידין להגאָל, און מיט די שמחה פון דעם חודש קען מען פֿאַררעכטן אלעס וואס מען איז נישט געווען גענוג פֿרייליך א גאַנץ יאר.

דער רבי זאָגט (השקמות לחי מוה"ר) אז אדר איז די ראשי תיבות פון ראש ד'בֿרָך אַמֶת. קען זיין דער פֿשט לויט ווי די גמרא זאָגט (מדישין ל"א) אויף דעם פסוק ראש ד'בֿרָך אַמֶת, פֿרעגט אויף דעם די גמרא "ראש ד'בֿרָך ולא סוף ד'בֿרָך?" - נאר די אַנפֿאַנג ווערטער זענען אַמֶת, און די סוף נישט? זאָגט די גמרא "אלא מסוף ד'בֿרָך ניכר שראש ד'בֿרָך אַמֶת", פונעם סוף זעהט מען אז די אַנפֿאַנג איז אויך אַמֶת.

דאס קען זיין איז דער רבי מרמז, אדר איז ראשי תיבות ראש ד'בֿרָך אַמֶת, אז חודש אדר וואס איז דער לעצטער חודש פונעם סדר החדשים, ווען מען איז פֿרייליך אין דעם חודש, איז מען מיט דעם מתקן די אלע חדשים וואס מען איז נישט געווען פֿרייליך, ווייל פון דעם לעצטן חודש, ווען מען איז דעמאלט פֿרייליך, ווייזט מען מיט דעם אז מען האט באַקמט געוואלט זיין פֿרייליך אויך א גאַנץ יאר, און עס ווערט גערעכנט ווי מען וואלט געווען פֿרייליך א גאַנץ יאר.

ווען מען טוט תשובה מאַהבָה, זאָגט די גמרא (יומא פ"ו) אז דעמאלט ווערן אלע עבירות איבערגעדרייט אויף מצות; דערפֿאַר ווען עס קומט חודש אדר און מען טוט תשובה בשמחה ווערט מקוים ראש ד'בֿרָך אַמֶת, אזוי ווי די גמרא זאָגט, אז פון סוף יאר ווערט די גאַנצע יאר איבערגעדרייט צום גוטן, אלע עבירות ווערן איבערגעדרייט צו מצות.

ווי אזוי ווערט מען פֿרייליך?

צו זיין פֿרייליך קומט אן זייער שווער, אלע אַנדערע עבודות זענען אַסאַך רינגער צו טון ווי צו זיין פֿרייליך, ווייל יעדער מענטש גייט

.....

די ערשטע זאך דארף מען בעטן אויף שמחה, ווייל ווען מען איז פֿרייליך פאלט שוין ממילא אַוועק אלע אַנדערע שלעכטע מדות...

דורך צרות און שוועריקייטן, ביטערנישן און חלישת הדעת, און דאס צוגרעכט זייער שטארק א מענטש, מען פארלירט די מוט, און מען קען נישט זיין פרייליך.

דערפאר איז דער עיקר גרויסקייט פון א מענטש ווען ער קען זיך שטארקן, און אפילו מיט אלע שוועריקייטן וואס ער גייט דורך, זאל ער נאך אלץ זיין פרייליך. ווען עס גייט גוט פאר א מענטש און דעמאלט איז ער פרייליך איז דאס בכלל נישט קיין קונץ, נאר פארקערט ווען עס גייט אים נישט אזוי גוט, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך צו זיין פרייליך, דעמאלט דערקענט זיך די גרויסקייט פון א איד.

שמחה קומט דורך אמונה, ווען א איד גלייבט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, ער העלפט אים, און יעדע זאך וואס געשעט איז נישט פונקט געשען בדרך הטבע, נאר יעדע זאך מאכט דער אייבערשטער אליין מיט זיין גרויס רחמנות, וואלט ער געווען זייער פרייליך.

נאכדערצו איז דער אייבערשטער האט אונז געגעבן א תורה מיט מצוות וואס מיר זענען זוכה צו מקיים זיין, דארפן מיר זיך זייער פרייען מיט דעם, וויפיל זאך לעבט שוין א מענטש אויף די וועלט? "מי שנתונו בהם שבעיני שנה ואם בגבורת שמונים שנה", און אז מען כאפט נאך ארויס גוטע זאכן אין די עטליכע יאר, קען מען זיך זייער פרייען מיט דעם.

פארוואס היט מען שבת? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן. פארוואס עסט מען פֿרש'ט? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן. פארוואס האבן מיר א מזוזה אויפ'ן טיר? פארוואס קושן מיר די מזוזה? ווייל אין די מזוזה שטייט קבלת עול מלכות שמים, און מיר פרייען זיך מיט דעם. און אזוי ווייטער אלע מצוות וואס יעדער איד טוט, קען מען זיך זייער פרייען דערמיט, און דאס ווייזט אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נפילת אפים, הלכה ד') אז דאס איז געווען די רשעות פון המן ווען ער האט געזאגט פאר אחשוורוש, ודתייהם שונות מכל עם, המן האט געזאגט אז אפילו יעדע פאלק און לאנד האט אויך געזעצן, זיי זענען אבער נישט פרייליך עס מקיים צו זיין; ביי די אידן אבער, ווען זיי טוען מצוות זענען זיי זייער פרייליך, און דאס האט זייער שטארק געקערענט פאר המן, דאס האט ער נישט געקענט אויסהאלטן, ווייל אויב מען איז פרייליך מיט די מצוות, איז א סימן אז עס ליגט אין דעם א העכערע פח.

דאס קען מען טאקע זען אז די געזעצן פונעם לאנד זוכט מען נאר ווי אזוי אויסצושפילן, ווען קיינער זעט נישט וועט מען זיך ארויס דרייען; אידישע קינדער פאלגן אבער די תורה ווייל דער אייבערשטער האט עס געהייסן און זיי זענען זייער פרייליך דערמיט.

רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר איינעם: "אויב דו וועסט זיין פרייליך וועסטו נישט זען דעם גיהנום", און יענער האט עס טאקע מקיים געווען זיין גאנץ לעבן.

דער טאג וועט סיי ווי אריבער גיין

זי עס גייט גוט אדער שלעכט, וועט דער טאג סיי ווי אריבער גיין. ממילא פארוואס זאל מען נישט זיין פרייליך אינעם טאג?

חז"ל זאגן (תנחומא, שמיני) "אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר", דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו געדענקן, ווייל געווענליך ווען עס קומט א שווערע טאג, זאכן גייען נישט אזוי ווי מען וויל, איז זייער שווער צו זיין פרייליך; מען טראכט "מארגן וועט זיין א בעסערע טאג, מארגן וועל איך זיין פרייליך", דערפאר זאגן אונז די חז"ל: ווארט נישט אויף מארגן צו זיין פרייליך, ווייל ווי אזוי ווייסטו וואס מארגן וועט זיין? פרוביר צו זיין היינט פרייליך, נישט קיין חילוק ווי אזוי די מצב איז, און דאס וועט מאכן אז דו זאלסט מצליח זיין מיט אלעס, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער מצליח.

די בחירה ליגט אין די הענט פונעם מענטש, ווי אזוי ער זאל אננעמען זיין לעבן, ווי דער פסוק זאגט "ראה אנכי נתון לפניכם היום ברכה וקללה", דער אייבערשטער געבט פארן מענטש א טאג, און ער קען מיט דעם מאכן א ברכה אדער א קללה, פרייליך אדער טרויעריג, מען קען אננעמען דעם טאג גוט, קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס מען האט און זיך פרייען מיט דעם, און מען קען אלעס אננעמען שלעכט, און זיין טרויעריג, און דער אייבערשטער זאגט: "ובחירת בחיים", וועל אויס דאס לעבן צו זיין פרייליך און צופרידן, דעמאלט וועסטו האבן אלעס גוטס.

עס איז נישט דא מער א גליקליכערע מענטש פון איינעם וואס געבט זיך איבער צום אייבערשטן, ער ווייסט אז ער איז אין גוטע הענט, דער אייבערשטער איז מיט אים און ער וועט אים שטענדיג העלפן, און ער האט נישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, אזא מענטש האט דעם גן עדן אויף די וועלט.

דער עיקר איז פרייליך

רבי נתן האט געהאט א תלמיד וואס האט געהייסן רבי עוזר, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', מיט פולסטן ברען און ערנסטקייט, און פון זיין גרויסע עבודה האט ער קיינמאל נישט געהאט קיין שמיכל אויפ'ן פנים, ער איז שטענדיג געווען צוגעלייגט, האט אים רבי נתן געזאגט: "איך האב געהערט זאגן אויף דיר עוזר אז דו ביזט פרום [ערנסט]; איך האב אבער נישט אזוי מקבל געווען פון רב'ן, נאר דער עיקר איז צו זיין פרייליך, און אביסל פרום אויך". דאס מיינט אז דער עיקר דאך מען זיך פארלייגן אויף שמחה, שטענדיג זיך צו שטארקן און זיין פרייליך.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן מ"ב) אז ווען א מענטש מאכט התבודדות, ער רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל פטור ווערן פון אלע שלעכטע מדות, צו האבן נאר גוטע מדות, דאך ער קודם בעטן אויף איין מדה און ארבעטן נאר אויף דעם ביז ער וועט אינגאנצן אויסארבעטן די מדה, און דערנאך זאל ער גיין צו די צווייטע און צו די דריטע און אזוי ווייטער.

שטעלט זיך אבער די שאלה, פון וואו הייבט מען אן? ווען מען איז אנגעפילט מיט אלע שלעכטע מדות, אויף וועלכע מדה זאל מען די ערשטע בעטן?

די ערשטע מדה אויף וואס מען דארף בעטן איז אויף שמחה, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שטענדיג זיין פרייליך, און קיינמאל נישט זיין צוגעלייגט און טרויעריג, ווייל ווען מען איז פרייליך פאלט שוין ממילא אוועק אלע אנדערע שלעכטע מדות, וואס קומען פון עצבות און מרה שחורה, און מען באקומט אלע גוטע מדות.

וואויל איז דעם וואס איז פרייליך אין חודש אדר, און נאך מער ווער עס איז זוכה צו פרייליך מאכן אנדערע, עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ט"ז ערך חוש אדר ויערך שמחה חלק ז' ח' מ"ב)

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רבי'ן (כב)

איז קורצן פון פרייער: דער נאמען פון הייליגן רבי'ן הויבט אן באקאנט צו ווערן אויף דער וועלט.

קטו

אינמאל אינמיטן ווינטער האט מען גערופן דעם רבי'ן צו א ברית אין דארף אלטנבערגערקע, וואס איז נעבן אוסיאטין, און דער רבי איז אהינגעפארן. ביים ברית איז צוגעקומען א איד צום רבי'ן, און זיך אויסגערעדט זיין ביטער הארץ וועגן זיין טאכטער, אז א גוי האט איר צוגערעדט אז זי זאל זיך שמד'ן רחמנא ליצלן, דערנאך איז די טאכטער פארשוואונדן געווארן, און ער ווייסט נישט וואו זי געפונט זיך. דער רבי האט אים גלייך געזאגט אז זיין טאכטער איז ביים ארטיגן גלח.

דער איד האט דאס נישט געקענט גלויבן, ווייל ער האט געלעבט זייער אין גוטן מיט'ן גלח, ער האט נישט געקענט טראכטן אז דער גלח זאל טון צו אים אזא פארברעך. און ער האט געפרעגט דעם רבי'ן וואס ער קען געצט טון, ווי אזוי קען ער איר צוריק ארויסבאקומען פון גלח'ס הויז. האט אים דער רבי וויינטער-וואגן, וואס איז נעמען צוויי מענטשן מיט א ווינטער-וואגן, וואס איז גענצליך פארמאכט, און פארן צום גלח'ס הויז, און זיין טאכטער וועט שטיין דארט אינדריסן פון הויז, און זי וועט גלייך מספיק זיין אהיימצוקומען מיט זיי אויפ'ן וואגן.

דער איד האט געפאלגט און גלייך אזוי געטון, ס'איז טאקע געווען אלעס אזוי ווי דער רבי האט פאראויס געזאגט, און די טאכטער איז צוריק אהיימגעקומען.

אינצווישן זענען די ארטיגע גוים געוואויר געווארן פון די מצעה, זיי זענען געווארן זייער בייז אז מ'האט ארויסגעכאפט די אידישע טאכטער פונעם גלח'ס הענט, און זיי האבן זיך צוזאמגענומען מיט העק און שטעקענעס, און האבן זיך ארויסגעלאזט מאכן א פאגראם קעגן די אידן.

דערנווייל איז דער רבי נאך געזעסן ביים סעודת ברית, און די דערשראקענע אידן זענען געקומען לויפן צום רבי'ן און דערצייילט וואס דא גייט פאר, זיי זענען אין א גרויסע סכנה. האט דער רבי געזאגט אז זיי זאלן נישט מורא האבן, נאר זיי זאלן נעמען שטעקענעס און ארויסגיין קעגן די צעוילדערענטע גוים. די אידן האבן אזוי געטון, און ווען די גוים האבן געזען ווי די אידן קומען קעגן זיי מיט שטעקענעס, האבן זיי זיך דערשראקן און זענען זיך צעגאנגען. דאס איז נישט געווען קיין נאטירליכע זאך, ווייל ס'איז קוים געווען געצייילטע אידן מיט שטעקענעס קעגן פילע גוים מיט העק.

דערנאך האט דער הייליגער רבי גלייך אנגעהויבן ארבעטן צו ברעפן א שידוך פאר די מיידל, דער רבי האט איר משדך געווען מיט עפעס א פשוטער בחור, אן ארטיגער שויטער פון דעם דארף, און דער רבי האט אנגעווארנט דעם בחור און געזאגט, "דו זאלסט זייער אכטונג געבן אז ווען ס'וועט זיך מאכן אפאל אז דו וועסט זיך קריגן מיט אים, זאלסטו איר קיינמאל נישט דערמאנען און איר פארשעמען מיט די מצעה אז זי האט אמאל זיך געוואלט שמד'ן. אויב וועסטו אזוי טון, זאג איך דיר צו אז דו וועסט האבן מיר איר גוטע וואוילע קינדער".

דער חתן האט זיך דאס טאקע פארגענומען, און זיי האבן טאקע געהאט שפעטער גאר וואוילע קינדער, וואס זענען אויסגעשטיגן צו ווערן רבנים, לומדים, און גרויסע תלמידי חכמים.

קטז

אינצווישן איז דעם רבי'נס נאמען נאך מער באקאנט געווארן, אסאך אידן האבן אנגעהויבן קומען צום רבי'ן, און דער רבי האט זיי מחזק געווען צו דינען דעם אייבערשטן, ער האט אויפגעפלאמט זייערע הערצער צום אייבערשטן, אז זיי זאלן זיך צוגעוואוינען אסאך צו רעדן

צום אייבערשטן, און אסאך צו לערנען די הייליגע תורה, שיעורים פסדרן מיט גרויס התמדה.

שנת תקנ"ג

ק"ז

אין יאר תקנ"ג איז נפטר געווארן דעם גרויסן שוויגער, און זיין שווער רבי אפרים ז"ל איז געפארן מיטן רבי'ן קיין מאהלוך פאר א שידוך. דער רבי האט דארט אסאך געארבעט פאר א שידוך פאר זיין שווער, און צום סוף האט דער רבי אליין אויסגעפירט דעם שידוך פאר זיין שווער, און זיי האבן דארט חתונה געהאט.

קאטש וואס דער רבי איז נאך געווען דעמאלט זייער יונג, קוים אכצן יאר, פון דעסט וועגן האבן מענטשן געהאט רעספעקט פאר אים, זייענדיג אן אייניקל פון הייליגן פעל שם טוב ז"ע, און אויף ווייל מהאט דערקענט אויף אים אליין זיין גרויסקייט, מהאט שוין דעמאלט פארשטאנען אז מיט די צייט וועט ער ווערן זייער א גרויסער חידוש אויף דער וועלט.

וויילנדיג אין מאהלוך, איז דער רבי דארט איינגעשטאנען ביי א חשוב'ן איד, א גרויסער עושר, וואס איז געווען פון די מקורבים ביים הייליגן רבי ר' ברוך ז"ע, דעם רבי'נס פעטער. דער איד האט אויפגענומען דעם רבי'ן מיט גרויס פבדו, ער האט געמאכט א גרויסע סעודה לכבוד דעם רבי'ן, און ער האט צוזאמגערופן נאך אידן, חסידים פון הייליגן רבי ר' ברוך ז"ע.

דער רבי איז געווענליך געווען זייער פארמאכט, ער פלעגט נישט זאגן קיין תורה פרטים, אבער דארט ביי יענע סעודה האט מען אים געגעבן זיין צו טרינקען, דער רבי איז געווארן אויפגעהייטערט, און דער רבי האט אנגעהויבן זאגן תורה, גאר וואונדערליכע שיינע זאכן, און די אידן ביים טיש האבן זיך זייער געוואונדערט אויף דעם, זיי זענען געווארן זייער איבערגענומען פון די הייליגע ווערטער פון רבי'ן. נאך די חתונה פון זיין שווער, איז דער רבי צוריק געגאנגען אהיים קיין אוסיאטין.

ק"ח

אין יענע צייט איז געקומען קיין מאהלוך דער באקאנטער גרויסער צדיק רבי דוב מזאסלאב ז"ל, פון די גרויסע תלמידים פון הייליגן פעל שם טוב ז"ע, [מ'פלעגט אים רופן "רבי בער פן רבי בונים", און שפעטער האט ער זוכה געווען אויפצוגיין קיין ארץ ישראל און איז דארט נסתלק געווארן]. די ארטיגע אידן האבן אים איבערגעזאגט די תורה וואס זיי האבן געהערט פון הייליגן רבי'ן ביי די סעודה, און ער איז געווארן זייער באאיינדרוקט דערפון, און ער האט זיך אויסגעדרוקט אז דער אינגערמאן וועט נאך זיין א גרויסער חידוש אויף דער וועלט.

ק"ט

אין דעם יאר איז געבוירן געווארן ביים רבי'ן א צווייטע טאכטער, און ער האט איר האט נאמען געגעבן שרה, נאך זיין באבע, די מאמע פון הייליגן פעל שם טוב ז"ע.

ק"י

אין לויף פון די גאנצע צייט האט דער רבי געוואוינט ביי זיין שווער אין אוסיאטין, ווען זיין שווער האט אבער חתונה געהאט מיט די צווייטע ווייב, האט זיך אנגעהויבן פראבלעמען. דער רבי פלעגט האבן

ישיבה "תפארת התורה" ברסלב

צוליב דעם גרויסן פארלאנג וואס מיר האבן געהאט די פארגאנגענע יארן אז די בחורים פון ישיבה זאלן ארויף קומען משמח זיין בעצם יום הפורים, דערפאר וועלן מיר דאס יאר נישט ארויף גיין צו קיינעם, נאר מיט א פאראויס באשטימטע אפוינטמענט. אויב ווילט איר אז די בחורים זאלן ארויף קומען צו אייך צו משמח זיין בעצם יום הפורים, ביטע רופן ווי פריער צו באשטימען א צייט. צייט איז באגרעניצט, רופט שוין 917-530-2556 וכל הקודם זכה

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

קול תורה הילכת אפ אין "כולל היכל הקודש"

כאפנדיג א בליק אריין אין היכל הכולל, וואס איז געגרינדעט געווארן מיט ווייניגער פון א יאר צוריק, זעט זיך ארויס די געוואלדיגע הצלחה און סיעתא דשמיא, ווי די לומדי הכולל לערנען מיט אזא חשק און ברען, דער קול תורה הילכת אפ מיטן גאנצן געשמאק.

דער ערשטער סדר אין כולל הויבט זיך אן מיט א שיעור גמרא פונעם ראש ישיבה שליט"א, אזוי ווי מוהרא"ש ז"ע האט איינגעשטעלט אין יבנאל, אז דער כולל זאל זיך אנהויבן מיטן לערנען גמרא. נאכ'ן שיעור חור'ט מען איבער די גמרא בעיון אין כולל, דורכאקערנדיג די גמרא רש"י תוספות און מפורשים, ביז צו הלכה למעשה אין שלחן ערוך.

דער צווייטער סדר איז הלכות שבת, דעם ווינטער האט מען דורכגעלערנט אין כולל הלכות שכירות וקבלנות, און יעצט לערנט מען הלכות מוקצה. און דער דריטער סדר פארנאכטס איז הלכות טהרה.

במשך דעם טאג געפינען זיך אין כולל נאר די אינגעלייט וואס תורתם אומנאם, וואס זייער ציל אין לעבן איז נאר צו לערנען און קענען די הייליגע תורה. דער ראש ישיבה שליט"א איז אבער מעורר אויך די אנשי שלומינו וואס זענען טרוד א גאנצן טאג צו ברענגען פרנסה, אז זיי זאלן אויך קומען לערנען אין כולל, אפילו פאר נאר אין סדר. די אינגעלייט וואס הויבן אן ארבעטן שפעטער, קומען לערנען אין כולל פאר'ן ערשטן סדר אין גמרא, און די אינגעלייט וואס קענען נישט קומען אינדערפרי, קומען אריין פארנאכטס, מיטצוהאלטן דעם דריטן סדר אין כולל.

אפילו אבער די אינגעלייט וואס קומען בכלל נישט אין כולל, מאכן זיי זיך אבער זייער אייגענע כולל ביי זיך אין די ארבעט.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן דעם "סדר דרך הלימוד" וואס אויף דעם וועג קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער איז. עס איז אזוי שיין צו זען אינגעלייט וואס גייען צו די ארבעט מיט זייער פעקל ספרים, אזוי ווי מענטשן מיט צו די ארבעט א "לאנטש בעג", צו קענען עפעס עסן אינמיטן טאג, די זעלבע נעמען זיי אויך מיט א רוחניותדיגע "לאנטש בעג", מיפאקט זיך איין אין א זעקל א קליין משניות'ל, א חומש'ל, א תהלימ'ל, א גמרא'לע, און אזוי ווייטער נעמט זיך יעדער מיט זיינע ספרים און שיעורים, מהאלט דאס מיט זיך ביי די ארבעט און אין אפיס, און די קאר און אויפ'ן באס, סיי וואו ס'קומט נאר אויס צו זיין. במשך דעם טאג קומט אלץ אויס איבריגע צייט, און דעמאלט כאפט מען אריין צו לערנען אביסל די הייליגע תורה.

דער רבי זאגט אז מקען לערנען תורה אפילו מי'פארשטיי נישט וואס מ'זאגט, און אפילו מי'געדענקט נישט וואס מ'לערנט, דער עיקר איז צו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה. אינגעלייט דערציילן וויפיל סיומים זיי האבן שוין געמאכט בלויז פון די פאר מינוטן אינמיטן טאג דא און דארט ווען מ'האט איבריגע ליידיגע צייט. דאס געבט זיי אזויפיל חיות און חשק אין לעבן, דאס געבט צו עסן און סיפוק פאר די נשמה, און דאס ברענגט אויפ'ן מענטש אזויפיל צופרידנהייט און שמחת החיים. וקול התורה נשמע בארצינו!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה שלום פאלמאן הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן אליעזר שלמה גרינבלאט ני"ו וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה ברוך בארדוגו הי"ו דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים, מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 845-414-8426 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 845-414-8429 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 < BreslevCenter.com >